

Fascinerande men berör ej

Peter Hoegh tar oss med in i själens och hjärnans innersta. Boken utspelar sig på två scener. Den ena är en hypermodern, neuropsykologisk anläggning där människor med trauman från övergrepp i barndomen och tragedier behandlas. Med hjälp av skannrar och holografiska ljusbilder kommer man in i de traumatiserades hjärnor, känslor och handlande. Ett kollektivt medvetande uppstår där behandlade och behandlare kan återuppleva vad de varit med om.

Den andra scenen är en förskola där några barn har förmågan att gå in i varandras drömmar. De kan uppleva händelser som kommer att hända och till och med ändra händelser som inträffat.

Det är således science fiction i bokstavlig bemärkelse. Peter Hoegh är ju en enastående berättare. Allt är beskrivet på ett både tydligt och subtilt språk. Vi dyker ner i både kärlekens väsen och tidens relativitet.

Jag är stundtals fascinerad men hamnar ändå utanför. Människans hjärna har utforskade sfärer. Som med ännu okänd teknik kan ge effekter vi inte känner till. Kanske kommer vi att nå in i varandras synapser. Om ett sekel kanske Hoegh blir geniförklarad men det han försöker förmedla ligger allt för långt från min upplevelseförmåga. Även om hjärnforskning och AI med mera utvecklas enormt så kan inte jag föreställa mig att vi i efterhand kan ändra skeenden som inträffat.

Jan Molin

Genom dina ögon

Peter Hoegh

Norstedts